

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Дому, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ДВАНАЦЯТИЙ — УДАРНИЙ

ДВАНАЦЯТИЙ З'ЇЗД ТУРФДІМ — ЦЕ УДАРНА БРИГАДА УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЦТВА І НЕЗАМОЖНОГО ФАРМЕРСТВА В КАНАДІ.

Дванадцятий З'їзд ТУРФДІМ проголосив себе ударним на шляху звороту до класової революційної боротьби. Дванадцятий З'їзд ТУРФДІМ — це ударна бригада українського робітництва й незможного фермерства в Канаді — по боротьбі з її агентурою — українськими фашистами в Канаді, по боротьбі за завоювання у свої ряди й під свій вплив тої частини українського робітництва й незможного фермерства в Канаді, яка йде ще під провідом українського фашизму, або стоїть зовсім осторонь від класових боїв.

Дванадцятий З'їзд ТУРФДІМ проголосив себе ударним в організуванні Воркерс Юніті Ліг та Фармерс Юніті Ліг, в організуванні безробітних, Канадської Робітничої Оборонної Ліги та Друзів Радянського Союзу, в установленні тісного зв'язку між братними масовими організаціями робітників інших національностей, щоб тісно між собою співпрацювати, ділитися своїм організаційним досвідом, творити об'єднаний фронт проти визиску й насильства та проти капіталістичного терору.

Дванадцятий З'їзд ТУРФДІМ проголосив себе ударним в боротьбі проти депортації до фашистських країн робітників чужинського уродження, проти так званої "добровільної" депортації українських робітників до Польщі, де їх буде мобілізовано на братовбивчу війну проти Радянської України.

Дванадцятий — проголосив себе ударним проти ліквідаційських заходів внутрішніх організацій, проти правого й лівого опортунізму, проти ліквідування Жіночої Секції й Секції Молоді, а навпаки — за їх зміцнення, за допільнення й поширення їхньої діяльності та звороту їх на шлях класової боротьби.

Дванадцятий — проти соціал-фашизму, мілітаризму, проти підготовки нової імперіалістичної війни, за оборону Радянського Союзу й за визвольну боротьбу трудящих західно-українських земель зпід польських, румунських та чеських окупантів і за прилучення їх до Радянської України.

Кожний делегат і делегатка Дванадцятого взяли на себе обов'язок ударника — працювати у своїй місцевості по витісненні з'їздом лінії.

Дванадцятий З'їзд ТУРФДІМ кличе усі свої відділи, відділи своїх секцій — дружно, по більшовицьки підтримати його гасла й проголосити себе ударними бригадами на місцях в діяльності по витісненні Дванадцятим лінією!

12-ИЙ З'ЇЗД ТУРФДІМ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ БУРЖУАЗНОГО ТЕРОРУ В КАНАДІ

Дванадцятий З'їзд ТУРФДІМ вітає визис економічної й політичної боротьби та заявляє свою солідарність з ними.

Увесь тягар нищівної економічної кризи канадська буржуазія й її уряд звалюють на плечі робітництва й незможного фермерства, викинувши пів мільйона робітників від праці, знищивши тим робітникам, що працюють заробітну платню до жербачанського животіння, довівши до руїни десятки тисяч дрібно-фермерських господарств.

На домагання робітників праці або хліба, на домагання соціального забезпечення від безробіття коштом держави й капіталістів, влада відповідає шаленим терором. Забороняє робітничі демонстрації, мітинги, скасувавши в багатьох містах "демократичну" свободу слова й зібрань, відбирає від робітників саль ліценсії, розбиває клубами робітникам голови, арештує, засуджує та депортує до фашистських країн, часто на певну смерть, передових борців революційного канадського пролетаріату.

Так останніми часами депортовано до Болгарії, Фінляндії й Польщі багатьох робітників тільки за те, що вони голодні вийшли на демонстрації й домагалися хліба, або праці.

Багатьох передових борців, що старалися організувати безробітних, що стали на чолі робітничих демонстрацій у Венкувері, Келарі, Едмонтоні, Мус Дожо, Вінніпегу, Ді Пес, Форт Вільям, Порт Артур, Содборі, Торонто, Монтреалі, Іст Віндзор — влада канадських капіталістів поарештувала, одних позасуджувала, других ще судитиме, на основі кримінального закону.

Дванадцятий З'їзд ТУРФДІМ гостро протестує проти цього терору й насильства канадської капіталістичної класи й її уряду над борцями робітничої класи й заявляє свою повну солідарність з побитими, арештованими й депортованими бойовими робітниками.

Дванадцятий З'їзд засилає своє палке привітання визис економічної й політичної боротьби, що їх влада канадської буржуазії пбзамікала в тюрми, й прирєкає продовжати те діло, за яке вони боролися й були арештовані, до його повного кінця.

Дванадцятий З'їзд ТУРФДІМ кличе своє членство та усіх у-

Демонструйте 1 серпня Проти нової імперіалістичної війни! Проти нападу на Радянський Союз!

ВІДОЗВА 12-ГО З'ЇЗДУ ТУРФДІМ ДО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЦТВА ТА НЕЗАМОЖНОГО ФАРМЕРСТВА В КАНАДІ

Першого серпня починається 17 літ з того часу, як імперіалістичні хижакі Франції, Англії, Німеччини, Росії й Австрії кинули десятки мільйонів робітників і селян, найкращого, найздоровішого населення — в братовбивчу світову різню, до якої пізніше прилучилися Італія, Сполучені Держави та ін.

Десятки мільйонів робітничих і селянських рук відірвано було від фабричних машин від плауг, батків відірвано від своїх дітей, синів — від батьків і матерей й погнано за сотки й тисячі миль в далекі країни вбивати, різати, на шматки рвати страшними пекельними машинами тіла таких же робітників і селян за інтереси капіталістичних хижаків, за їхні зиски, за те, щоб англійські та французькі капіталісти могли повною силою визискувати робітників і селян африканських та азійських колоній, щоб парта зміг простягнути свою кроваву лапу на Дарданелли, на Балкан, в Малу Азію, щоб японські капіталісти могли взяти повну зверхність в Китаю, щоб німецькі та австрійські мілітаристи могли стати диктаторами не тільки в колоніях, але й на європейському континенті.

Поварх чотири роки без перестанку лилася робітничая і селянська кров на півторастачо-мільйон фронті від Балтійського моря аж до Чорного моря, на Кавказі, в Палестині, Сирії з Африці. Тисячі міст і сіл обернено в руїни, знищено родючі ниви, цвітучі сади, величезні простори перетворено в руїни й полято червоною кров'ю працюючих. Величезні простори північної Франції, Східної Прусії, Галичини, Волині, Карпатських та Альпійських гір вкрито незчисленими могилами. Десять мільйонів трутів, двадцять мільйонів калік, мільйони сліпих, що їм трійливі ноги повипікали очі — це овеці світової чотириохлітньої імперіалістичної війни.

Ця чотириохлітня світова війна принесла трудовому людству страшне горе, нужду, злидні — а капіталістам принесла величезні незчисленні багатства. Війна вивидинула нових мільярдерів, появилася Стіннеси, Захарови, Дітерлінґи.

Світ поділено, перекреслено стару мапу Європи, десятки мільйонів трудового народу не тільки Єгипту, Африки, Малої Азії, але й самої Європи кинено в це тягуче неволю, як була перед війною наложено вдесятеро більші податки — щоб відбудувати зруйноване, щоб збудувати занежене, щоб прокормити 20 мільйонів інвалідів, щоб виплачувати величезні пенсії "заслуженим" на війні генералам, офіцерам, щоб збільшити зиски капіталістів, щоб вдесятити нові зброєння на нову, ще в сотки разів страшну війну.

Від часів Версальського "миру" відбулося десятки різних конференцій "роззброєння", що є нічим іншим, як звичайним буржуазним лицемірством, як прикриттям для цієї більшої зброєння. Після кожної такої конференції чи то у Вашингтоні, чи в Женеві або Лондоні мілітаристичні держави,

засуджували на зламання кількох старих, непридатних вже в найновішій техніці військових кораблів, а на їх місце будували й будують десятки нових, устаткованих найновішими машинами, озброєних найновішого типу гарматами кружаків, дреднаутів, підводних човнів та інших пароплавів.

Армії у всіх капіталістичних країнах, головю в Франції, Великій Британії, Злучених Державах, Італії та в їхніх васалах — в Польщі, Румунії, Чехословаччині, Югославії, Латвії, Естонії, Фінляндії, в державах, що залізнам півколом межують з Радянським Союзом — переорганізовані, переозброєні в найновішого виробу смертоносні машини. Капіталістичний світ озброюється на землі й над землею, на воді й під водою.

Уся шкільна молодь капіталістичних держав від найнищих до найвищих шкіл — мілітаризована. Від часу минулої світової війни, головю в останніх роках під директивами генеральних штабів-навторошо повою мілітаристичних і півмілітаристичних чоловічих і жіночих організацій. Вони у всіх капіталістичних державах навчають десятки мільйонів членів. Інструкторами у них є або офіцери діевої армії, або офіцери запасу. Уряди дають цим організаціям з державної каси величезні грошеві субсидії, зокрема дають їм величезну фінансову підтримку капіталісти, великі капіталістичні фірми, головю ті, що виробляють воєнну зброю й амуніцію, що працюють на війну.

Нині, коли цілий капіталістичний світ охопила величезна економічна криза, коли тисячі різних фабрик замкнули свої двері, а інші тисячі скоротили наполовину, або на дві треті своє виробництво, виклинувши на вулицю 35 мільйонів армію безробітних, засудили на повільне вимирання з голоду чверть мільйона робітничого населення — воєнні фабрики, фабрики та заводи, що виробляють гармати, кулемети, гвинтовки, амуніцію, трійливі гази, літаки, тенки, бомби усього рона — працюють повним ходом, вони не тільки не скорочують свого виробництва, а де вони розбудовуються, а те й ще будуються нові.

Жебрацька Польща, фашистсько-циганська голодна Румунія будують фабрики вироблення амуніції. Кілька чисел тому назад подавалося на сторінках "Укр. Роб. Вістей" яскраві дані про воєнну індустрію Польщі, про її нові стратегічні залізничні та бруковані шляхи, що майже усі вони ведуть від осередків воєнної індустрії до радянського кордону.

Невелика Чехо-Словачина "гуманіста" Масарика є нині арсеналом мілітаристичної Європи. Її місто Пльзен із своїми околицями, що між іншим, і це дуже характерно, є під провідом соціал-демократії, є осередком найбільшої воєнної індустрії в Європі, що є під контролем французьких імперіалістів і яка постачає усі роди зброї та амуніції Польщі, Румунії, Латвії, Естонії та іншим державам.

Усі капіталістичні держави, українських робітників і незможних фермерів Канади тісніше злучити свої ряди докола негаяних домагань безробітних, лущитися разом з братними організаціями робітників інших національностей під бойові гасла комуністичної партії, спинити атак капіталістичної класи та по цілому фронті перейти в контр-наступ за виборення соціального забезпечення від безробіття, за виборення усіх негаяних домагань робітничої класи, за звільнення арештованих товаришів, за знесення усіх протиробітничих законів, гуртуватися до остаточної боротьби за повалення капіталістичної системи й цілковите визволення трудящих — до боротьби за справжній уряд робітників і незможних фермерів.

великі й малі, третину своїх дефіцитних бюджетів видають на військю й на зброєння, а держави, що межують з Радянським Союзом, видають на військю майже 50 відсотків свого державного бюджету. Французькі імперіалісти склали навіть п'ятирічний план зброєння й будування водних фортець та флоту. Велика Британія під "робітничим" урядом будувє цілі міста, над якими влаштовує великі воздушні маневри, розбиваючи їх бомбами з літаків. "Демократичні" Сполучені Держави недавно влаштовували величезні маневри воздушної флотії в 500 літаків, що літали над Нью Йорком, Чикагом та іншими великими містами, демонструючи свою силу й найновішу техніку, що її буде важко в новій війні.

Імперіалісти із своїми намірами не ховаються. Іхня кіноіндустрія запряжена до проповідання нової війни, вона, беззастанно демонструючи нові величезні досягнення у воєнній техніці, розпалює ними сліпий оптимізм між-населенням, мовляв, все це робиться й повинно робитися для "оборони країни".

Тільки країна Рад, трудящі якої, маючи владу у своїх руках, не тільки не бере участі у цих воєнних перегонах, виділяючи лише сім відсотків свого бюджету на оборону країни й здобутків революції, але вона є одинокю, що проповедує цілковите роззброєння, тільки її представники на конференціях "роззброєння" ставили справу ясно й конкретно, але кожного разу представники капіталістичних держав чи пропозиції радянських представників відкидали. Десятками яскравих прикладів радянська влада доказала цілому світові, що вона хоче миру. Ніякі провакції імперіалістичних хижаків в Китаю (напади на радянську амбасаду в Пекіні, на консуляти в Шангаю, Харбіні), ні напади на радянські торговельні представництва в Лондоні, Берліні, ні вбивство радянського повіреда у Варшаві, ні сфроби зрвати радянську амбасаду у Варшаві, ні найновіші провокаційні вихватки фінляндських фашистів — ніщо не спровокувало радянської влади на війну.

Імперіалістичні хижакі робили спроби не тільки ззовні, щоб викликати країну Рад на війну й перешкодити її соціалістичному будівництву, але робили вони це й знутри. Пронесли над "промпартією" та соціал-демократами в Москві яскраві виявили, що хижий ворог Радянського Союзу має своїх спільників і в самій країні Рад. На обидвох цих протесах викрито й розбито інтервенціоністські плани міжнародного генерального штабу, що мав на своїх услугах не тільки інженерів і професорів радянських установ, але провідників II Інтернаціоналу. Надіславши ті плани були до найменших подробиць розроблені свідчить факт, що американський президент Гувер, під фірмовим допомогою фермерам, настановив 1929 року "фермерську раду", головою якої назував Лерге, бувшого організатора постачання американської армії у світовій війні. Лерге закупив на сотки мільйонів доларів шениці, яку мав постачати капіталістичним протиробітничим інтервенціоністським арміям. Це показує, що генеральний штаб, місцем осідку якого є Париж, передбачив уже до подробиць і забезпечив підтримкою американських капіталістів. Ці плани викрито й розбито, але небезпеки нападу на Радянський Союз не усу-

Протестуйте 1 серпня проти приготувань до нової імперіалістичної війни!

ВІЙНА НА ЗЕМЛІ, НАД ЗЕМЛЕЮ І НА ВОДІ.

Вона існуватиме так довго, доки існує нищівна хижачка капіталістична система. Канадська буржуазія стоїть на самому переді цього протирадянського фронту. Уряд Беннета перший заборонив довіз радянських товарів до Канади, заборонив зараз після того, як відвідав Гувера у Вашингтоні. Канадська буржуазія задавала тон імперіалістичній політиці на імперіалістичній конференції в Лондоні минулої осені. Зараз канадська буржуазія співробітничала з представниками польської влади в депортуванні до Польщі українських робітників.

Нам, як українським робітникам і фермерам треба пам'ятати, що з польського шляху, румунським фашизмом та чеською буржуазією у готуванні до війни проти країни Рад тісно співробітничала українська жовтоблагитна буржуазія окупованих цими державами західно-українських земель, а по цей бік океану на услугах канадської буржуазії також є українські жовтоблагитні агенти, провідники жовтоблагитних організацій. Вони не тільки допомагають канадській владі борюватися робітничю фалітмерську організацію, але вони допомагають поліції розбивати "власної держави", вони готові кожної хвили в передових рядах імперіалістичних армій кинути на Радянську Україну, щоб пімститися на українських робітниках і селянах за те, що вони не дозволили їм "своїй" ні чужинській буржуазії панувати над собою.

Між державами капіталістичних держав існують глибокі суперечності. Між ними йде завзята боротьба за ринки, за колонії. І вони давно вцепилися б один другий в горло, коли б вони не бачили перед собою грізної небезпеки — Радянського Союзу, який прикладом своєї мирної політики та кольосальним соціалістичним будівництвом, як також розв'язанням соціального й національного питання на користь трудящим притягає до себе увагу трудящих і поневолених народів цілого світа. Тому вся ненависть капіталістів є звернена проти Радянського Союзу. Знищення країни соціалізму вони ставлять своєю запевною метою. Для цього капіталісти творять спіль-

ні фронти, до яких затягають і тих, проти яких в 1914—1918 роках воювали. Репараціями капіталісти альянських держав довели Німеччину до цілковитого банкруцтва, а зараз рятують її, але ціною притягнення Німеччини до протирадянського фронту. Сама буржуазна німецька преса лише, що плян Гувера рятуння Німеччини — це спільна боротьба проти Радянського Союзу. Так імперіалістичні держави зб'ються одна проти другої, але впершу чергу усі вони зб'ються проти трудящих радянської країни. У цих планах їм допомагають соціал-демократи II Інтернаціоналу та лідери реакційних трейд-юній.

В обороні країни Рад стоїть тільки революційне робітництво й незможне селянство цілого світа. Цю армію оборонців Радянського Союзу за останній рік подвоїла велика економічна криза. Але небезпека нападу на Радянський Союз стоїть нині так, як і коли інше, а навіть більше — бо, як виявили змовники на процесах "промпартії" та соціал-демократів в Москві—1931 рік це рік призначення інтервенції.

Першого серпня, в 17-ті роковини війни, трудящі цілого світа демонструватимуть проти нових зброєнь, проти мілітаризму, проти приготувань до нової світової війни, проти приготувань імперіалістів до нападу на Радянський Союз.

Дванадцятий З'їзд ТУРФДІМ кличе своє членство й шле українське робітництво й незможне фермерство Канади вийти в цей день на демонстрації й разом з трудящими масами Канади запротестувати проти мілітаризму, проти готувань до нової імперіалістичної війни, проти заборони довозу радянських товарів до Канади — а в обороні Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

ЗА ПРЕЗИДІО З'ЇЗДУ, М. Костинюк. ЗА СЕКРЕТАРІЯТ З'ЇЗДУ, А. Войтинич.

У вівторок, 21 липня, відбувалася цілий день Перша Конференція Товариства-Допомоги Визвольного Рухови на Західній Україні (ТОВОВІРНАЗУ), про яку напишемо докладніше в слідуючій числі "УРВ".

Не забувайте про пресовий фонд української робітничої преси в Канаді!